

РЕШЕНИЕ

№ 361

гр. София, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 08.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **9539** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.186, ал.4 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) във вр. с чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на М. К. 2018 Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. Й. Г., управител, със седалище и адрес на управление: [населено място], ж.к. Л." [улица], ет. 1, ап. 8, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1213-0405469/07.09.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект – бензиностанция №1, находящ се в [населено място], [улица] 19, стопанисван от М. К. 2018 Е., ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 20 дни“ на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. “г“ от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата са релевираны доводи, че оспореният акт е издаден при съществено противоречие с материално-правните разпоредби, при съществени нарушения на административно-производствените правила, както и в противоречие с целта на закона. Сочи се, че дори да е допуснато някакво отклонение, то не следва да се третира като нарушение, още повече, че твърдяното от административния орган нарушение, е отстранено преди датата на издаване на обжалваната заповед за прилагане на ПАМ, което обстоятелство е сведено до знанието на административния

орган и е игнорирано при издаването на процесната заповед. На следващо място твърди, че от страна на административният орган не се твърди устройствата за отчитане на оборотите от продажба на течни горива да са били манипулирани, както и не се твърди, че нивомерните системи са били манипулирани от служители на жалбоподателя или от трето лице, което е под контрол на М. К. 2018 Е.. Административният орган не оспорва и обстоятелството, че въпросният период юни 2021 г. - август 2021 г. дистанционно са предавани към НАП по нивомерната измервателна система данни за доставените количества горива. Сочни, че спорът се свежда до това дали данните за извършените доставки на гориво в този обект през периода месец юни 2021 г. - месец август 2021 г. са в съответствие с всички изисквания на чл. 118 от ЗДДС и чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства, респективно, изпълнени ли са изискванията за подаване на информация за тези доставки чрез нивомерната система и дали тези данни са били обективни, като установените отклонения в количеството доставено гориво за всяка отделна доставка е в рамките на допустимото техническо отклонение или съществено се е отклонявало от това допустимо отклонение, както и дали и какви мерки е предприел жалбоподателят за отстраняване на констатираното съществено разминаване. Твърди, че видно от сервизен протокол и от извършените от административния орган проверки се констатира, че разминаването в количествата на доставени горива по документи и в нивомерната система се дължи на технически проблем. Съгласно сервизния протокол причината за разминаване се дължи на „заседнал поплавок на сондата“, като след направената констатация за техническата неизправност, която може да доведе до разминавания на обемите литри в резервоарите, са предприети действия за привеждане в техническо изправно съответствие на резервоарите, нивомерите и останалите системи в норми в законовия срок. Излага аргументи, че това, че са установени евентуални нетипични, съществени разлики в доставеното количество гориво по документи за отделните доставки и между данните, които се предават от нивомерната система за получени доставки и данните за доставено количество гориво по документи в същия обект, не опорочава факта, че данни за извършваните доставки са били подавани към НАП в съответствие с изискванията на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС и чл. 3, ал. 3 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. и респективно не е налице нарушение на нормативната уредба. Сочни, че не е налице и нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Навеждат се доводи, че наложеният срок на ПАМ не съответства на тежестта на нарушението. Изразява искане оспорената заповед да бъде отменена, както и за присъждане на разски. В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата.

Ответникът началник отдел „Оперативни дейности“ –С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, се представлява от юрк. Й., който изразява искане жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед за налагане на принудителна административни мярка № ФК-С1213-0405469/07.09.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект – бензиностанция №1, находящ се в [населено

място], [улица], стопанисван от М. К. 2018 Е., ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 20 дни“ на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС.

Заповедта е мотивирана с констатирано при проверката на 16.08.2021 г. в 11:01 часа, на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - бензиностанция №1, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от М. К. 2018 Е. нарушение на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС - търговецът не е изпълнил задължението си като лице, извършващо продажби на течни горива от търговския обект да предава по дистанционна връзка на НАП данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите, в който се извършва търговия с течни горива, с което е допуснато нарушение на разпоредбите на ЗДДС.

По делото се установява, че при извършената проверка е констатирано, че търговският обект разполага с 3 броя надземни, трайно прикрепени резервоара, както следва: 1. за дизел с обем 19 925, 2. за бензин А95Н с обем 10 175 литра и 3. за бензин А100Н с обем 10 173 литра. Установена е наличност на 3 броя колонки всяка с по 1 пистолет и функционираща 1 брой електронна система с фискална памет (ЕСФП) модел „О. СИС 2.0 D - KL” с ИН OS010202 и ФП №58010202. В хода на проверката е извършена справка в ИС на НАП, при която с оглед представените документи било установено, че е налице разлика между количеството дизелово гориво подадено чрез нивомерна система и доставените количества по акцизен данъчен документ (А.), както следва: 1. за дата 11.08.2021 г. по А. №0000000006268517/11.08.2021 г. по доставка на дизелово гориво с обем 3 962 литра през нивомерната система на ЕСФП е отчетена такава в размер на 3 360 литра, като констатираната разлика е размер на 601,70 литра по – малко; 2. за дата 21.06.2021 г. по А. №0000000006133860/21.06.2021 г. по доставка на дизелово гориво с обем 6 974 литра през нивомерната система на ЕСФП е отчетена такава в размер на 6 379,40 литра, като констатираната разлика е в размер на 594,60 литра по – малко; 3. за дата 16.06.2021 г. по А. №0100000000006127251/16.06.2021 г. по доставка на дизелово гориво с обем 4 986 литра през нивомерната система на ЕСФП е отчетена такава в размер на 4 469,60 литра, като констатираната разлика в размер на 516,40 литра по - малко.

Във връзка с горните констатации е направено заключение, че за доставките на 16.06.2021 г., 21.06.2021 г. и 11.08.2021 г. дружеството не е отчетело точните количества гориво постъпили в резервоарите на описаните дати, което е квалифицирано като нарушение на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, тъй като М. К. 2018 Е. не е изпълнило задължението си да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива, така че да може да се определят наличните количества горива в обекта за посочените периоди. С оглед на това на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗДДС и чл. 186, ал. 3 от ЗДДС на дружеството е наложена принудителна административна мярка - „запечатване на търговски обект“.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в протокол за извършена проверка № 0405469/16.08.2021 г., издаден от орган по приходите, в който са описани извършените действия, установените и констатираните факти и обстоятелства. При проверката са представени: Дневен финансов X отчет №0012503/16.08.2021 г.; опис на парите в касата; свидетелство за регистрация на ФУ; А. №

0000000006268517/11.08.2021 г.; А. №0000000006133860/21.06.2021 г.; А. №01000000000006127251/16.06.2021 г.; Декларация КД-12 и Декларация КД-148.

Искания, възражения и бележки на проверяваното лице в протокола не се съдържат.

Относно продължителността на срока на наложената ПАМ органът е посочил, че срещу данъчно задълженото лице има издадена предходна Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С964-0039851/08.03.2021 г. за същото нарушение - чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, по отношение на същия търговски обект - бензиностанция №1, находящ се в [населено място], [улица], което обосновава определяне на срока в размер от 20 (двадесет дни), предвид обстоятелството, че лицето не е предприело действия по коригиране на поведението си спрямо фискалната отчетност при търговията с течни горива, с което засяга пряко и непосредствено този тип обществени отношения.

Твърди се, че предаването на НАП по установената дистанционна връзка на данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение е нормативно установено задължение на субектите стопанисващи и управляващи обекти, в които се извършва зареждане на течни горива, които следва да се изпълняват при съответните предпоставки. Именно неспазването на тези конкретни задължения от страна на субекта, винаги води до негативни последици за фиска, тъй като в конкретния случай не позволява да се проследи движението на количествата закупено гориво, доставчиците дали са издали съответни документи, както и последващата реализация от продажбите в търговския обект да може да се съпостави с наличните в резервоарите течни горива. Посоченото накърнява особено важен държавен интерес, като се създава несигурност за начина на изразходване на закупените количества горива и липсва възможност за проследяване какво количество от горивото е действително получено и реализирано.

По отношение на срока на наложената ПАМ е посочено, че същият е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността в обекта.

По делото са приети доказателствата представени с административната преписка, както и тези представени с жалбата.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя на 15.09.2021 г. Жалбата, по която е образувано съдебното производство, е подадена на 29.09.2021 г. - в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано по смисъла на чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване според чл.186, ал.4 ЗДДС индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1213-0405469/07.09.2021 е издадена на основание чл.186, ал.1, т.1 от ЗДДС. Съгласно чл.186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото Заповед № ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“

в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП са оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ „запечатване на обект“ по чл. 186 от ЗДДС, включително да отнемат в полза на държавата ползваното фискално устройство и да отнемат правото на лицето да използва интегрираната автоматизирана система за управление на търговската дейност по чл. 186, ал. 2 от ЗДДС. Процесната заповед е издадена от Л. Х., временно преназначен на длъжност началник на отдел „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, със Заповед № 3766/25.09.2019 г. на изпълнителния директор на НАП, считано от 01.10.2019 г. В този смисъл оспорваната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма като съдържа задължителните нормативно установени реквизити – наименование на органа, който я издава, наименование на акта, адресат, обстоятелствена част, в която са изложени установените факти, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, начина и срока за изпълнение на ПАМ, срокът и реда за обжалването ѝ.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, буква “г” от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което подава данни от ЕСФП по чл. 118 в Националната агенция за приходите.

Принудителната административна мярка е наложена след осъществен данъчно-осигурителен контрол посредством проверка на процесния търговски обект – бензиностанция №1, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от М. К. 2018 Е. за резултатите от която на основание чл. 50 и чл. 110, ал. 4 от ДОПК е съставен протокол №0405469/16.08.2021 г., обективиращ установените факти и обстоятелства от значение за квалифициране на евентуално нарушение и неговото санкциониране.

Съгласно чл. 118, ал. 6 от ЗДДС всяко лице по ал. 1, т. е. извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. От своя страна издадената на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС Наредба №Н-18/13.12.2006 г. визира в чл. 3, ал. 3 задължение на всяко лице, което извършва продажба на течни горива чрез средства за измерване на разход да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. Това се осъществява по начина, указан в чл. 3, ал. 3, изр. второ от същата наредба.

В конкретния случай проверяващите органи са установили разлика в между количеството дизелово гориво подадено чрез нивомерна система и доставените количества по акцизен данъчен документ.

По делото е представен сервизен протокол № 36879/24.08.2021 г., издаден от ЕНСИС О., от който е видно, че на 24.08.2021 г. е констатирано замърсяване на сонда - заседнал поплавак на сондата в резервоар № 1 – дизел, като проблемът е отстранен още същия ден. Посоченото обстоятелство не е оспорено от ответника и същият е бил запознат с него, доколкото сервизният протокол е представен с административната

преписка, но видно от оспорената заповед е, че същият не е взет предвид и не е обсъден при издаване на същата.

По делото не е спорно, че дружеството, в качеството си на лице, което извършва продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, е въвело в експлоатация фискално устройство от одобрен тип, използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива, която има информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и информация за доставките по издадените акцизни данъчни документи се предоставя на НАП по изградената дистанционна връзка. Разликата в данните, отчетени от нивомерната система на ЕСФП с данните, подадени към информационната система на НАП на сочените в заповедта дати за реално неосъществени доставки на горива, предвид представените по делото доказателства се дължи на технически проблем - „замърсена сонда - заседнал поплавък на сондата“. При тези фактически установявания може да се направи извод, че липсва основание да се приеме, че дружеството не е изпълнило задължението си да предава на НАП по изградената дистанционна връзка данни за доставки и налични количества горива в резервоара.

Предвид гореизложеното може да се приеме, че съобразно техническите и експлоатационни характеристики на ЕСФП не са налице доказателства за нарушена връзка със системата на НАП, манипулиране на данни или липса на коректност при подаването на данните. На практика не се спори, че има разлика в данните, отчетени по ЕСФП и подадени в НАП, но не всяка такава разлика представлява нарушение на изискванията по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, вр. с чл. 3, ал. 3 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. Тези отклонения се дължат на обективни фактори и/или причини, за които оспорващият не може да носи отговорност/ да се вмени във вина на негови длъжностни лица/, поради което не може да се приеме по безспорен начин, че е налице нарушение, като за преустановяването му и за предотвратяването на противоправно поведение следва да се приложи ПАМ от типа на процесната.

Това се отнася с още по-голяма сила за направения извод, че в случая са осъществени доставки и са налице неотчетени приходи от продажби на стоки/горива. Както в оспорваната заповед, така и в издадения протокол за извършена проверка липсва анализ на извършени продажби/доставки на сочените в заповедта дати според показателите на ЕСФП и по данните от счетоводството на жалбоподателя, за да се приеме, че са налице продажби/доставки, които не са декларирани. Поради това настоящият състав приема изводите на ответника за наличието на основания за издаване на заповед за налагане на ПАМ за недоказани. Съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. В случая след като не са надлежно установени основанията за издаването на оспорваната заповед, тя се явява незаконосъобразна.

Настоящият съдебен състав намира, че мярката засяга правата и законните интереси на жалбоподателя в по-голяма степен от необходимото за целта. Целта на закона, послужил като правно основание за издаването ѝ, е да се охранят финансовите интереси на държавата при укриване на приходи от

продажби, неотчетени по съответния ред. Видно от представения по делото сервизен протокол от 24.08.2021 г. за извършен демонтаж, профилактика, почистване и монтаж на сонда в резервоар № 1-дизел и скъсяване на смукател към колонката – мъртъв обем в резервоара 150 мл. на бензиностанция № 1, находящ се в [населено място], [улица], съставен от лицензирано търговско дружество, техническият проблем е отстранен, поради което е отпаднала и необходимостта от прилагане на ПАМ с оглед целения от законодателя преустановителен и превантивен характер на мярката.

Въпросът, свързан с правомощието на административния орган за определянето на срок на налагане на мярката се решава в условията на оперативна самостоятелност, с оглед на което следва да бъде изследвано дали при определянето на същия е съобразена целта на закона. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 6920 от 09.06.2016 г. по адм. д. № 2561/2015 г. на ВАС, и мн. др.

В случая определеният срок за налагане на ПАМ е двадесет дни - в рамките на законоустановения максимален срок. В заповедта е посочено, че срещу данъчно задълженото лице има издадена предходна Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С964-0039851/08.03.2021 г. за същото нарушение - чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, по отношение на същия търговски обект - бензиностанция №1, находящ се в [населено място], [улица], което обосновава определянето на посочения срок, предвид обстоятелството, че лицето не е предприело действия по коригиране на поведението си спрямо фискалната отчетност при търговията с течни горива, с което засяга пряко и непосредствено този тип обществени отношения.

Съдът приема посочените мотиви за необосновани и в противоречие с релевантните факти, тъй като към момента на издаване на процесната ЗНПАМ на 07.09.2021 г. техническият проблем, довел до разликата в данните, отчетени от нивомерната система на ЕСФП с данните, подадени към информационната система на НАП е отстранен, което е видно от представения сервизен протокол от 24.08.2021 г. Освен това след извършена служебна проверка настоящият съдебен състав установи, че цитираната Заповед №ФК-С964-0039851/08.03.2021 г. е обжалвана и е образувано адм. дело № 3128/21 г. по описа на АССГ. Следователно посочената ЗНПАМ е не е влязла в сила.

С оглед изложеното, обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

С жалбата е направено искане за присъждане на разноски, което при този изход на спора следва да бъде уважено в размер на 50 лева, представляващи платена държавна такса.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК , Административен съд София-град,16 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. К. 2018 Е., ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административни мярка № ФК-С1213-0405469/07.09.2021 г.,

издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект – бензиностанция №1, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от М. К. 2018 Е. и забрана за достъп до него за срок от 20 дни“ на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. “г“ от ЗДДС и чл. 187, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на М. К. 2018 Е., ЕИК[ЕИК], сума в размер на 50 (петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: